

gaar, og sikkert spare Staten for mange Udgifter, som ellers senere maatte afholdes.

Det er desværre ikke lykkedes at samle et Flertal om dette Forslag; det er et enkelt Parti, som stiller det. Der er gjort gældende imod det, at det vilde blive et dyrt Forslag. Der er her anslaaet en Sum af 250 000 Kr. Om denne kan strække til, om den er for stor eller for lille, véd jeg ikke, jeg har ikke været i Stand til at anstille Beregninger over, hvormeget der vil udkræves. Her i København er der af hver Aargang omtrent 9 000, mellem 9 000 og 9 300, paa Frederiksberg omtrent 1 400 Børn. Hvormange eller faa af dem der vilde komme ind under disse Institutioner, kan jeg ikke vide noget om. Men naar vi havde Kommunerne som Mellemlid, og naar de bidrog med den ene Fjerdedel af Udgifterne, vilde man sikkert derigennem have den nødvendige Kontrol med, at Statens Penge ikke blev misbrugt. Man har sagt, at man i disse Tider ikke kan gaa til saa store Udgifter: Jeg skal heroverfor nævne en anden Udgiftspost paa det foreliggende Budget, der vedrører vore Børn. Det er et Tilskud til private Mellem- og Realskoler udenfor København. Der stilles Forslag om at anvende ikke mindre end ½ Mill. Kr. yderligere i Tilskud til Børn, som gaar i disse Skoler. Det vil sige, at vi til disse Børn skal yde omtrent 100 Kr. aarlig gennemsnitligt. Det er Børn, som gennemgaaende kommer fra velstillede Hjem; man kan godt sige, at det gennemgaaende er Overklassebørn. Her har man ikke været bange for at ofre en saa betydelig Sum som ½ Mill. Kr. udover, hvad Staten hidtil har ydet. De Børn, som vil komme ind under vort Forslag, er Børn, som udgaar fra de allerdaarligste og allerfattigste Hjem, og naar man kan bringe et saa stort Offer for de Børn, der kommer fra velstillede eller dog nogenlunde velstillede Hjem, bør man heller ikke være alt for karrig, hvor Talen er om at give Tilskud til de Børn, som kommer fra de daarligste og fattigste Hjem.

Jeg har naturligvis intet Haab om, at Forslaget skal blive vedtaget, eftersom 3 af Rigsdagens Partier er gaet imod det. Men vi har dog ellers undertiden set, at der kan være Forslag, som kan sprænge Partirammerne, og jeg vilde ønske, at dette Forslag maatte sprænge Partirammerne og vinde Flertal her i Tinget. Med disse Ord skal jeg paa det bedste anbefale det stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (Mads Larsen): Da der ved Slutningen af Finansudvalgets Arbejde af de socialdemokratiske Medlemmer blev

fremSAT det Ændringsforslag Nr. 426, vi her drøfter, blev der allerede fra vor Side udtalt megen Sympati for den Tanke at faa oprettet saadanne Institutioner, som Talen her er om, og lade Staten yde klækkelig Støtte dertil. Vi indser nemlig meget vel, at der maa forebyggende Foranstaltninger til, hvis den stigende Kriminalitet ikke skal udvikle sig paa en saadan Maade, at den bliver en truende Fare for Samfundet i Fremtiden, og at det bliver overmaade store økonomiske Ofre, der skal bringes for at modvirke den. Vi har ogsaa den Opfattelse, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, Finansudvalgets højterede Formand (K. M. Klausen), har Ret, naar han gaar ud fra, at det i særlig Grad er Mangelen af virkelig gode Hjem, der har bidraget til at befolke vore Fængsler, vore Straffeanstalter og vore Opdragelsesanstalter. Vi har derfor, som sagt, ogsaa megen Interesse og megen Sympati for, at der træffes saadanne forebyggende Foranstaltninger og oprettes saadanne Institutioner, som Ændringsforslaget tager Sigte paa.

Naar vi desuagtet ikke har kunnet være med til at fremsætte dette Forslag, er det for det første, fordi det ikke forekommer os rigtigt at fremsætte saa vidtrækkende Forslag ved Finanslovforslagets tredie Behandling. Det er nemlig ganske klart, at i sine Konsekvenser rækker dette Forslag langt videre end til det Beløb af 250 000 Kr., som er foreslaaet anvendt til Oprettelse og Drift af Vuggestuer, Børnehaver, Børneasyler og Fritidshjem. Man vil let forstaa, at med den stærke Spore til at oprette saadanne Institutioner, der ligger deri, at man tilbyder Kommunerne at lade Staten betale 75 pCt. af samtlige Omkostninger, vil det nævnte Beløb sikkert meget hurtigt vise sig at være alt for lille. Det forekommer os da ikke at være helt forsvarligt, ogsaa under Hensyn til de finansielle Forhold i Øjeblikket, at gennemføre en saadan Foranstaltning ved Finanslovens tredie Behandling. Vi har, som sagt, megen Sympati for selve Tanken, og jeg kan tilsige de ærede Forslagsstillere vor bedste Medvirken til at gennemføre Forslaget, naar det fremsættes som særligt Lovforslag. Jeg vil derfor henstille til de ærede Forslagsstillere at tage deres Forslag tilbage her og derefter se, om det ikke skulde være dem muligt allerede i en nær Fremtid at fremsætte et saadant særligt Lovforslag, saaledes at man kunde komme til at staa paa et langt fastere Grundlag end det, som det fremsatte Forslag i dette Øjeblik hviler paa. Hvis imidlertid de ærede Forslagsstillere ikke kan tage